

Del af, hvad dette vilde koste, hvis disse Mennesker skulde benytte Hoteller til Opholdssted om Natten, naar de vare paa Rejse. Jeg tror altsaa, at man meget vel kunde tage noget mere for disse Kort ligesom for de lange Rejser. Jeg har nok hørt, at den højtærede Trafikminister glædede sig, fordi der fra flere Sider var udtalt Tilslutning til Tanken om at forhøje Taksterne, men jeg tror, at den højtærede Minister vil miste noget af sin Glæde, naar vi komme til at behandle disse Forhold; thi det er næppe Meningen, at man, som det synes, den højtærede Minister gik ud fra, er villig til gennemgaaende at forhøje Grundtaksterne ogsaa for de korte Strækningers Vedkommende. Disse bleve jo for manges Vedkommende allerede forhøjede ved den sidste Takstforandring, og jeg er sikker paa, at den Erfaring, vi have gjort med Hensyn til Befolkningens Anskuelse herom, ikke vil bidrage til, at man vil gaa til endnu en Gang at forhøje disse Takster. Hvad jeg derimod tror, de fleste Medlemmer ville gaa med til, er til en Forhøjelse af Taksterne paa de lange Strækninger.

Jeg vil for øvrigt henstille til den højtærede Minister for de offentlige Arbejder, om der ikke ved Jernbaneadministrationen i det hele taget og særlig da ogsaa ved de smaa Anlæg rundt omkring maatte kunne blive taget Hensyn til Befolkningens Ønsker, som jeg synes, der i mange Forhold tages meget lidet Hensyn til. Jeg skal f. Eks. nævne et ganske lille, ubetydeligt Forhold, som maaske dog illustrerer mange større. For nogen Tid siden, da jeg var nede paa vor Station, saa jeg, at man var ved at stille et Ringeapparat op, som skal give Signal for Togs Ankomst og Afgang. Dette sættes op lige ved Siden af den Plads, hvor der holdes med Køretøjer i massevis, og det er jo bekendt for alle, at en saadan Ringning i høj Grad kan forskrække Heste og derved foraarsage Ulykker. Jeg bebrejdede Stationsforstanderen, at han ikke havde paaset, at dette ikke skete. Til min Forbavselse oplyste han, at han havde gjort, hvad han kunde, for at hindre Opsættelsen af Ringeapparatet paa dette Sted, idet han havde gjort Administrationen opmærksom paa de Ulykker, Opsættelsen der kunde foraarsage. Men der var ikke taget det mindste Hensyn dertil, og dette Skræmme blev altsaa sat op der, hvor til Tider Køretøjer i Dusinvis holde, og hvor der derfor kan foraarsages mange Ulykker, naar dette Apparat pludselig giver sig til at ringe.

Naar et Tog kommer, kunne vi passe paa vore Heste, det kunne vi nemlig iagttage langvejs fra, men vi vide intet om, hvornaar et saadant Apparat begynder at tage paa Vej, og sker det, medens man holder der med Heste og Vogn, kan der, som sagt, let afstedkommes en stor Ulykke. Jeg har selv en Gang været i det Tilfælde, at mine Heste gjorde et ganske vist mislykket Forsøg paa at løbe løbsk paa Grund af, at en saadan Klokke begyndte at gøre Spektakkel, og jeg forstaaer ikke Grunden til, at disse Klokker skulle stilles op just paa saa farlige Steder, naar Administrationen er gjort opmærksom paa de uheldige Følger, det kan draget efter sig.

Endvidere skal jeg nævne, at vi tidligere have haft et saakaldt Lørdagstog, der kørte ind til Randers for at efterkomme Trangen til at komme dertil paa Torve- og Markedsdage. Dette er nu indstillet. Jeg ved ikke Grunden. Maaske det er, fordi der ikke har været saa stor en Trafik, at dette Tog kunde betale sig, eller maaske det har været, fordi der nu skal gaa forskellige Ekstratog for at besøge Publikum til det ny Teater i Aarhus, men Faktum er, at disse Tog ikke længere løbe, og deraf følge alle de Ulemper, der ere forbundne med, at man ikke kan komme til Byen, hverken paa Torvedage eller paa Markedsdage, for henimod Middag.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) omtalte forleden Dag nogle Forhold vedrørende vore Opdragelsesanstalter for Børn og henstillede til den højtærede Kultusminister — eller Justitsminister var det maaske — om der ikke ogsaa maatte blive gjort noget fra Statens Side for Oprettelsen af Statsanstalter til Anbringelse og Opdragelse af disse fattige og forsømte Børn. Jeg tror ikke, at det vilde være rigtigt, at der fra Statens Side gives ret meget til Oprettelsen af saadanne Anstalter. Jeg tror, det vilde være meget bedre, om man fra Statens Side støttede Foreninger og private Selskaber, som have sat sig til Opgave at faa disse stakkels Børn anbragte i gode Plejehjem rundt omkring i Landet. Jeg tror, at saafremt man vilde yde end ikke nær den Betaling, det koster at holde Børnene paa Opdragelsesanstalterne, men blot en ringe Betaling til Folk, som vare villige til at optage disse stakkels Børn i deres Hjem, vilde Børnene være langt bedre tjente dermed end med at blive opdragne i store Statsanstalter, hvor der ikke kan føres saa godt et Liv som i de private Hjem. Det ærede Medlem kom samtidig til at omtale